

ע"פ 5589/22 - עודה אל עביידאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5589/22

לפני:

כבוד השופטת ר' רונן

המערער:

עודה אל עביידאת

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 25.7.2022 בתיק עפ"ג 47883-07-22, שניתנה
על ידי כב' השופט ע' שחם

תאריך הישיבה:

כ"ח באב התשפ"ב (25.8.2022)

בשם המערער:

עו"ד אורי בן-נתן

בשם המשיבה:

עו"ד מוחמד סראחנה

החלטה

לפניי ערעור על החלטה שלא לעכב את ביצוע עונש המאסר של המערער שנגזר עליו בבית משפט השלום בירושלים. המערער עתר בדיון בפני בית המשפט המחוזי לעיכוב ביצוע העונש. לאחר שבית המשפט המחוזי דחה את בקשתו, הוא הגיש את הערעור הנוכחי.

המערער הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום שייחס לו עבירות של סחר בסמים. בית משפט השלום גזר עליו עונש 3 וחצי שנות מאסר. המערער אמור להתחיל את מעצרו ביום 15.9.2022 והדיון נקבע לשמיעת הערעור ביום 10.11.22. המערער העלה מספר טיעונים בשלהם צריך לטענתו לדחות ולעכב את תחילת ביצוע עונש המאסר שלו.

עמוד 1

הוא ציין בהקשר זה כי הוא מצוי בקבוצה טיפולית וכי יש לאפשר לו להשלים את הליך השיקום, הוא ציין כי אשתו עתידה לעבור ניתוח ביום 13.10.22 והוא מבקש להיות עמה בניתוח, וכן הוא ציין כי ממילא הדיון בערעור קבוע ליום 10.11.2022 ולכן מדובר בעיכוב לפרק זמן מצומצם בלבד.

אני סבורה כי אין מקום להיעתר לבקשה. הכלל בהלכה הפסוקה הוא שיש להתחיל בביצוע גזר הדין ולא לעכב את תחילת ריצוי המאסר. במקרה דנן, עיכב בית משפט המחוזי במידת מה את תחילת ריצוי העונש ואולם אין מקום לעיכוב נוסף. על המערער נגזר עונש מאסר משמעותי ולאור המועד בו קבוע הערעור לדיון, הרי שגם אם יקוצר העונש במידת מה, עדיין אין מקום להניח שהמערער יישא בעונש לחינם.

זאת ועוד: העובדה שהמערער מצוי כיום בהליך טיפולי זה או אחר שטיבו לא הובהר עד תום, איננה מצדיקה בנסיבות המקרה דנן את דחיית תחילת ריצוי העונש. זאת מאחר שגם במסגרת מאסרו, ניתן יהיה, ככל שהמערער יהיה מעוניין בכך, להמשיך בהליך שיקומו ויש לקוות שאכן כך יעשה. לכן אני דוחה את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי עונשו כאמור בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 25.7.2022.

ניתנה היום, כ"ח באב התשפ"ב (25.8.2022).

תוקן היום, כ"ח באב התשפ"ב (25.8.2022).

ש ו פ ט ת